

1912.

JUOVLLANASTE.

„Mutto go si oidne naste, de
sadge si illoi.“ [Matt. 2, 10.]

N
U
O
R
T
T
A
N
A
S
T
E

J
U
O
V
L
L
A
N
U
M
M
A
R

Digjidi læ odne Bæste riegadam,
gutte læ dat Hærra Kristus!

Redaktøra: Ole A. Andersen.

Juovllalavllagak.

Boade deik'! Boade deik',
ilolaš, basse juovlla-bæiv'.
Engelak nigjek dal lavllomin,
Bæste diti læk avvodæmen.
Min lutte engelak læk.

Juovlak dal, avvo gal.
Albme lavllo du birra dal.
Sæmma engel min lutte læ,
gutte oini min Jesusa.
Su lavla bista ain dal.

Mon ilost læm juovll'-ækedest,
go Jesus riejadi;
de baiti naste čielggaset
ja lavllu engelak.

Dat ucca manaš krubba sist,
son læi goit gonagas,
gi bodi hærvas almestes
min hæjos ædnami.

Dal orro almerikast gal
— son Ibmel bardne læ —,
mutt' uccakažaid muitta son,
sin rokkus gulla maid.

Mon ilost læm juovll'-ækedest,
de su mi ramedep,
de rabast uccakažaidi
son čabba paradis.

De cakket ædne ginttalid,
i gostge sævdnjad læ;

Son bodi ædnami,
Jesusmanna batar i.
Son i bæte goassege.
Alme ukša dal ravas læ.
Dat lavla audogas læ.

Rafhest rafhai, rafhest rafhai,
dat læ juovlai lavlašlai.
Stuorrak, smavvak gullek dam,
Jesus Bæste læ riežadam.
Avvod don, gi bestum læk!

son celkka: naste baiti nuft
obba dam ædnam ald.

Son cælkka: naste baitta vel,
i časka goassege,
ja jos dat baitta munjige,
de boadam Ibmel lus'.

Son cælkka, atte engelak,
dak lavlluk odnege
ja rafhe, ilo gulatek
ja armo olbmuidi.

Vuoi, jos nuft lavllot mattašim,
de Jesus likuši;
okt' alma Ibmel gasta sist
muo valdi mannes.

Mon anam juovlaid rakisen
ja Hærra Jesusa,
ja atte son fast rakist muo,
dam diedam vissasi.
O gitos Ibmeli!

** Juovllanaste **

læ „Nuorttanaste“ juovllanummar, mi dam jage olgusboatta. Dat læ odas, mutto daideke boares juovllanaste — boarrasebbo go buok prenttejuvvum girjek. Dat i læk dušše okta prenttejuvvum juovllanummar.

Juovllanaste læi dat, mi čajeti gæino daidi vises olbmaidi nuortta ædnamest, gudek occe Jesusa.

Maidai Herodes haledi gavdnat dam æskariegam gonagasmana, mutto naste i dattom oapestet su.

Juovllanastes læ odne dat sæmma mænnotam lake. Dak gudnalaš occek, gudek halidek gavdnat su ja rokka-dalladallat su nuftgo sin bæste, sin laidde dat vissaset oudas gavpugi, gost Jesus læ gavdnat, mutto si, gæk occek su baha ulmest, æi oaine naste.

„Mon ramedam mu ačačam, alme ja ædnam hærra, go don læk čiekkam dam visain ja jiermalažain ja almostattam dam uccakažaidi.“

Dak visak legje oaidnam naste nuorttan, mi muittali sigjidi, atte Judalažai gonagas læi riegadam. Nuftgo davalas læi, de doivvo si gavdnat su gonagas viesost, mutto dobbe son i læm.

Sin jurdašæbme časki fæila.

Profetai einostos fertti jerrujuvvut ja dak čajetegje Betlehemi.

Go dak visak legje guoddam sin jurddagidesek ja bigjujuvvujegje luoda ala profetai duodaštusain, oidne si fast naste — i dušše nuftgo ouddal nuorttan — mutto dal oapeta dat dævvaset ja čielggaset, dassačigo dat čajeti viste, gost manna læi gavdnat.

Oppet mi dast! Vuost dikta naste min diettet, atte okta Bæste læ riegadam, ja atte mi darbašep gavdnat su. Mutto nuftgo dak visak alggep mi vagjolet min ječamek jurddagid siste — mi min mielast orro læme davalemus: „Go fal mon riehta dagam jorggalusa, hæitam suddodæmest, gadam suddoidam ja oažom æm-

bo almalaš miela — de galgam mon gavdnat Bæste.“

Dat gæidno i doalvo goassege Bæste lusa mutto dušše bettjubmai, vaiko man visesen dat oroš čajetæmen.

Dam gæino alde i gavdnu mikkeke Bæstid suddolažaidi.

Likkolaš læt dat, gutte doi visaid lakai gulddal profetai duodaštusaid, mi čajeta ječa gæino go luondojiemalaš ješ-rakkanæmek, Dak čajet dam lonastusa gæino ala:

„Son læ havvadattujuvvum min bagjelduolbmami diti, cuvkkijuvvum min værredagoi diti; rangaštus oroi su bagjelist — ja su havi bokte læp mi ožžom dalkkasa.“

Go olmuš ječas gæino alde jorggala ječas erit ja algga gulddalet lonastus oapo, de algga evangelium čuovgge naste čuovggat šærradet, ja de čajeta čielgga ja njulggis gæino su lusa, gutte læ dakkam buttastusa min „suddoi“ oudast — su lusa, gutte dakkujuvvum suddon min oudast, vai mi su siste šaddap vanhurskesen Ibmel oudast.

Nuftgo dak visak naste čuovotæme bokte besse oaidnet, maid si æi goassege læm jurdašam — atte Judalažai gonagas gavdnui stalja siste — nuft šadda maidai dat bestujume occe siello evangelium čuovggas bokte fuobmašet — atte dal læ Ibmel vanhurskesvuotta, man birra duodaštuvvu lagast ja profetai, almostuvvam laga taga, namalassi Ibmel vanhurskesvuotta osko bokte Jesus Kristus ala buokaidi ja buokai bagjel, gudek oskøk.

Dal čajeta naste dam ouddal jurdašmættos gæino: „Dak ædnagak šaddek vanhurskesen ovta gululašvuoda bokte.“

Dal adde olmuš bovddijume „atte boattet ja oastet golle, suddaduvvum dolast, šaddam varas riggesen, ja vilggis biktasid, atte min alasvuoda hæppad i almostuvaši.“

Dal almostuvva, atte mist læ mariekte Ibmel lutte.

Dal satta olmaš æska rappat su golle skapos ja ouddanguoddet suovas-oaffar ja cœlkket sudnji gito, gutte læ oastam min Ibmeli su varaines.

Dal diettep mi bivtastuvvum je-čamek Ibmel vanhurskesvuoda garvoin — daina gonagaslaš hægjagarvoin, maina olmuš æigadušša Ačē olles buoredokkalašvuoda. Damditi haisso maidai roakkadvuoda ja dorvolaš myrra dam rokkösest, maid olmuš sadde bajas su almalaš ačēasis Jesus Kristus siste.

Dal læ juovllanaste dakkam su vuostas dagos daggobokte, atte dat læ oapestam hævvanam suddolažai sin armetægje Bæste lusa dabe vuoledæme gavpugest, mutto son aiggo oapestet min gidda dassačigo mi gavdnap su, nuttgo min aleduvvum Irgge su hærvasvuoda truvno alde.

A. Giset.

Juovllamuorra.

Felix Bungener sardne nuoraidi.

Maid muittala juovllamuorra migjidi? Dat muittal: „Illodek et di! Ja gæk læk yela ænemus ilost?“

„Si gæk læk ožžom ænemus juovlla addaldagaid.“

Si gæk riftes lakai arvvedek dam, maid juovllamuorra muittala migjidi. Si celkek, Jesus læ riegedam, illodek et damditi!

Mutto mott matta juovllamuorra dam cœlket migjidi?

Juo min rakis ucca guossa muorara læ gaččam, dat læ jabmam. Dat lifčē duššas atte gæččalet dam guoddet vuovddai ja fast šaddadet oddaset ja laktadet dam. dat læ jabmam.

Dat ucca čabba muoraš „jurdaši“, go dat čuožoi ječa muorai særvest mæcest, atte maidai dat galgai šaddat stuorenen ovta gærde ja vuostaičuožžot buok

stoarmaid ja vuottot vuovde čavlaš goaskemid su gierragides alde. Ja de — voella dat rastačuppujuvvum ædnam alde.

Ucca usteb, mi læ dat maid don guoddak gieda alde?

„Mu vieljam morašmærka.“ Maid lavvi cœlkket dat davja?

„Go mon šaddam stuorenen.“ Ja i daddeke šaddam goassege stuorenen. Ja nuft cœlka dat rastačuppujuvvum muorra ja du ucca vielja migjidi atte min ællem i læk goassege visses dabe ædnam alde.

Mon læm oaidnam manga lossa morraš čikkujuvvum juovlla muorra duokkai. Soames daidda jurdašet sin smava rakkasi ala, gudek dal vuoinadet ædnam vuolde. Mutto dat čilgge migjidi æmbo juovllamuora mavsolašvuoda.

Min ucca guossa muorra læ njeiddujuvvum, dat læ jabmam. — Ja de læ dat daddeke okta hærvas čuovggeape, æmbo čuovgge ja gudnejattujuvvum go ouddal su hærvas beivid mæcest. Dat orro mu mielast nuft, atte jos dat mataši sardnot, de cœlkaši dat: „Jos mu skipparak oainašegje mu hærvasvuoda, de si imaštalašegje mu likko.“

Mutto i dat læk guosse muorra mi sardno nuft mutto mi dadde?

„Dat læ mu ucca vielja, jakam mon.“

I oktage daina, gæk læk vagjolam ædnam sævndjadasast alme čuovggadassi læk maccam ruoktot ædnami muittalam varas alme hærvasvuoda ja likko, mutto okta læ boattam, ja gi læ dat okta, mu manaidam?

„Jesus!“

Dat læ son, gutte læ cœlkkam migjidi, atte jabmen su ustebidi læ dušše okta sisamannam agalaš ællem sisa.

Gavdnujek olbmuk gudek celkek dam almalaš bajasgoccam birra: „gal vægja!“ — Mutto Jesus cœlka: „duodaid!“

Man likkotæmek mi dadde lifčimek læmaš min oanekaš ja vaivaš iloin, mi dadde nuft uccan matta duttadet vaimo, jos Jesus i lifči boattam mailb-

mai. Igo Ibmel læmaš buorre, gutte saddi migjidi su bardnes?

„Juo! juo! juo!

Juo juovllamuorra cælkka duoda, go dat cælkka migjidi: Illodeket damditi, go Jesus læriegadam.

Ja daddeke læp mi nuft moraš-lažat, vaiko juovlan aigge læ erinoamaš illodam aigge. Min illo Jesus siste i berre časkat oktanaga juollačuovgaiguim.

Rakisteketgo di din vanhemitadek?

„Juo, nuft diedostge.“ Ja manne?

„Juo damiditi go si læ dakkam nuft ollo buore min vuostai.“

O, mu rakis ustebak, Jesus læ rakistam din æmbo ja dakkam cælkemættoš ollo buore din vuostai. Maid datošeidek di cælkket, jos mon dolvošim din ovta hærvas ladnji, gost juovllamuorra sojada juvllačuovgain, šaddoin ja addaldagin, mutto de gavnaimek, atte ukša læi lassejuvvum, ja mist i læm čuavda dam čuavddet. Mi goalkoteimek uvsu, mutto de čuogja dobbe okta jiedna: „I oktage boade sisa æreb dam, gutte alelassi læ læmaš siega ja i goassege suddodam.“

Guttemuš duostaši cælkkit dalle: „Dalle ferttim mon bæssat sisa!“ Matašigo oktage dist dam cælkket!

„I, dastgo mi diettep, atte mi læp buokak læmaš fastek.“

Dalle šaddaši ukša alelassi dappujuvvut ja juovllamuorra cægget siste su hærvasvuodaiguim.

Sæmmalakai šadda ukša dappujuvvut almet alma Jesus taga, rakis sielek. I mikkege buttesmættomid galga sisabæssat cælkka bibal.

Jesus læ dakkam buok min oudast. Son læ min bajasčuožželæbme ja
min ællim.

Jesus bodi mailbmai, eli, jami ja bajasčuožželi addem varas migjidi bes-tujume, agalaš ja audogas ællema.

Igo juovllamuorast læt riehta go

dat dagja migjidi:

„Avvodeket, dastgo Jesus læriegadam.“

Ja daddeke, nuft gukka go mi læp ædnam alde, de læp mi suddolažak. I oktage olbmuid bæsa cælkket, atte mon læm ansašam alme. Dat namatuvvum lassijuvvum ukša i sate lekkujuvvut mist.

Gi rabasti dam? Aivestassi Jesus damditi bodi son mailbmai.

Cælke dal, maid læ Jesus dakkam suddolažai oudast?

Kristus jami min oudast, „go mi ain leimek suddolažak“.

Ja manditi? Lonestam varas min „su varaines.“

Buorre! Dat læ stuoramus buok arvaladam gaskaomin, dat læ dat, maid juovllamuorra muittota migjidi, atte Jesus fertti riegedet ja jabmet guodem varas agalaš ællem čuovgas ja addaldagaid migjidi vaivan lappun suddolažaidi.

I mikkege likkoi læt nuft stuores go dat, atte oskot ja dovddat Ibmel armo Kristus bokte, atte læt rakistuvvum, allelassi rakistuvvum dego mi æp goassege lifči suddodam ja æp galgaši suddodet. Dam alme, maid mi æp goassege lifči ansašam dam læ Kristus fidnem migjidi.

Ja gutte dam saga oamasta ja osko, dam vaibmo læ šaddam Bæste krubban. Moft mi dadde galgašeimek rakistet su! Mutto man morašlaš, atte mi dam nuft uccan dakkat ja dam sagjai suddodap su vuostai.

Juovllafesta viddeda su čuovggasis jagest jakkai ællema sævdnjadasa bagjel, mutto dat læ dabe vuollen farga nokkam. Gæča juovllamuora! Dam čuovgak bullek dušse ovta ucca boddoš, soabmasak suovastet juo ja farga læ buok dam šaddok čoggujuvvum, mutto dat vassevaš festa galgga bajedet min vaimo bajas agalaš alla-

basidi, man čuovgga i goassege časka ja gost buok Ibmel manak galggek avvodet agalažat

»Mana siste mi rigadi, ja barnē siste mi addujuvui.«

Son galgga šaddat stuoresen!

[Luk. 1, 32.]

„Girkkobiellok dal čugjek juovlla-hæjaidi“ — vela dak čugjek ædnam, abe, gavpug, suokkan bagjeli. — Okta čuovggasa engel čuojat min vaimoid čoakkai basse jaskadvutti. — Ibmel girikko mietta ædnam alde čuogja ođasist arvokes jienain dat boares evangelium, ja mi muitep engelsane Mariai dam armetuvvumi: „Don galgak goččot su nama Jesusen. — **Son galgga šaddat stuoresen!**“

Stuores alma son læi agalašvuoda rajest, son, gutte læi dam alemusa bardne ja „su hærvasvuoda čuovggadas“, mutto stuoresen son maidai galgai šaddat olbmu-bardnen. — Ja son šaddai stuoresen dabe vuollen, stuoresen su vuollegašvuodas bokte, stuoresen su rakisvuodas bokte, vela danen stuoramussan. — Dastgo i mikkege læk aleb ja buoreb go vuollegašvuotta ja rakisvuotta, ja su siste dak guovtes loappamættos mudost oktiøvtastattujuvvuiga oktan. — Vaiko son læi dam alemusa bardne, de son oažoi dabe vuollen dam vuolemus saje olbmu manai gaskast. Son algati su ællemes ædnam alde krubba siste ja loapati dam ruosa alde ja duodašti su ællemestes ja su jabmemes bokte, atte „i son læm boattam mailbmai balvvaluvvum varas, mutto balvvalam varas ja addem varas su hægas lonastussan ædnagi oudast.“ Ja i øvtastge læk stuorab rakisvuotta go dast, gutte bigja su hægas su vieljaides oudast. — Golgata ruosast nuftgo Betlehem krubbast čuvgege dal alelassi

almalaš čuovggadvuotta ædnam mietta. Dastgo vuollegašvuotta ja rakisvuotta læha vuoittam. Duodai, **son galgga šaddat stuoresen**, son min burist-sivneduvvum hærra ja bæste — stuoresen maidai min vaimoi siste. — Ja danen son šadda, go Ibmel vuoigna oažžo bagjelvuoittet min čævllas ja gažžares miela, mi aled ješ ječas ja occa su ječas (avke), ja oažžo dakkat min uccen, nuft atte mi ravastep du bæste arbmoi. Ja made buorebut mi oappap čuovvot su, min almalaš vielja maņest vuollegašvuodast ja rakisvuodast, — dast atte æp læk mikkege aldamek, mutto buok ærrasidi — dade buorebat mi šaddap oaidnet su stuoresvuoda ja hærvasvuoda.

Ibmel sojatifci dalle min miela ja vaimoid basse vuollegasvutti, nuft atte mi rakisvuoda vuoitto-gæino alde matašimek nannoset ja njuorraset čadnujuvvut sudnji, gutte læ ja bisso læmest dat stuores agalašvuodast ja agalašvutti!

Ibmel addaši migjidi buokaidi i lolaš juovlaid Jesusa nammi!

Daroglli čali Joh.
Samas jorggali XI.

Juovlak buoccevesost.

[Gæča gova nubbe bældē.]

Juokkehaš arvveda, atte dat i læk mikkege suottasi vasetet juovlai buoccevesost — i nuft havske go sidast. Dam arvveda sikke stuores ja ucce. Min govva „juovlak buoccevesost“ adda migjidi uccanaš čuvvggitusa dam birra. Davdda læ njæiddam ædnagid buoccamsenggi, erinoamačet oaidnep mi dam nissona ja mana, gudek læk bakčasi sisa šaddam dai hærvas alla basid. Mi berrep læt Ibmeli gittevažak dam oudast go son læ varjalam min erit dast. Ja dat berre læt allelassi min rokkus, atte eritvæltat dast.

Daddeke læ ædnagak sikke stuorak ja smavvak, gæk vællajek buoccen juovlai. Rakis lokke, go don juovlla-

Juovlak buogeeviesost.

ækked læk čoagganam du dalo olb-
muiguim juovlla ilo doallat, de rokka-
dala: „Ibmel læge lakka juokke buoc-
ce ja gillajægje, gutte vælla buoccam
sængast, — muttomak vællam ædnag
jagid. Ibmel dævde sin vaimoid iloin
damditi go Kristus saddijuvvui ædna-
mi ja læ daid buoccid usteb.“

Mon muitam ovta boares nisson,
gæn mi doarjoimek senggi vai son bæ-
sai oaidnet juovllamuora. Son læi væl-
lam manga juovla, mutto dai juovlai
læ son dam almalaš sidast, gost i mik-
ke bakčasi dovddo, — gost Labbes
maidnujuvvu.

Ibmel addaši migjidi buokaidi
juovllailo, jogo mi læp buoccas daihe
dærvvas!

Dæivadekop mi krubba guorast,
don gutte daid juovlai læk buocas.
Gal vegjek boatte juovlak šaddat dol-
lujuvvut truvno oudast.

Burist dæivadæmest!

O. K. Reiertsen.

Smavva bittak.

Bibal læ guorosmattemættos aitte gost i
mikkege guopo.

Ačče vuordda su manastes, atte dat aiggo
apides mielde dakkat.

Muttom judalaš celki: „Mon mavsam
Ibmeli mu ječčam ruđaidamguim.

Almug oasetesvuotta læ, go okta olmuš-
čærdda massa su sodnabæives.

Kristalašvuotta læ ædnagidi dušše dego
gagjom-assas fiello, maid si doppijik, go si
læk jabmemen. — Mutto Jesus datto væketet
min sikke dasa atte ællet ja dasa att jabmet.

Dain guđek læk vuoinast vaivašak, læ dat
guoros gietta, maid Ibmel matta oažžot
dævdde su riggodagaines.

Krubba, ruossa ja kruvdno — læk dak
golbma ællem-saje mattajegjidi nuftgo (oapa-

tægga) isedi. — Vaimost krubba; dastgo
dast ferite Jesus riegedet. Mailmest ruossa;
dat læ Kristus hæppæšabme ja gudnemærkka

Almest kruvdno — dat læ dam æd-
namlas ællem mitto ja balkka.

Osko alma rakisvuodataga læ muorra
alma šaddotaga; i læt avkalaš masagen.
Rakisvuoatta alma oskotaga læ muorra al-
ma ruottastaga; dat goldna jottelet.

XI.

Ilolaš juovlak!

Go dat juovllanummar olle din
ragjai, de daidek girkkobiellok juo-
læt čuojatam juovlai sisa muttomidi.
Savaldak gullu mietta ædnam ædnag
njuokčamgielain: Ilolaš juovlak!
Ja nuft dat berre læt. Mist læ vuoig-
gadvuotta ja gædnegasvuotta illodet,
dastgo mi læp ožžom stuora juovlla-
addaldaga — Ibmel aidno riegedam
barne Jesus, — dat læ: „Son galgga
bæstet min erit min suddoinæmek.“

Go mi dal saddep min juovlla-
nummar olgus, de dat mieldes fievre-
da min rakis lokkidi ollo buorre ja
vaimolaš juovlla savaldagai. Min stuo-
ramus savaldak læ dat, atte vara min
„Juovllanaste“ ožoši ædnagid oapestet
Betlehem krubba lusa, gost Jesus læ
gavdnamest. — Ja gutte dam „naste“
ravvagid ja nævvagid jægada, son
galgga gavdnat Jesus — min juovlla
ilo, nuftgo dolaš nuorttaædnam visak,
gudek čuvvo Betlehem naste, ja gavd-
ne Jesusa. Ja go don gavnak Jesusa
de algak donge oaffaruššat divras ad-
daldagai Jesusi, ja dalle šadda æska
illo, mi bista agalažat. Gutte Jesus i
gavna, sust æi mate læt ilolaš juov-
lak; dastgo duotta buttes, almalaš illo
gavdnu aivestassi Jesus siste.. Dam-
diti savvap mi min lokkidi

ilolaš juovlaid Jesus nammi!

Vieljalažat

Din **Ovla-Andras.**

Lars Levi Læstadius.

(»Lappernes Ven« mielde — sikke govva ja tæksta.)

Dat olmai gulai ovta sokki, gæn miel-lattok legje læmas Same papak, gidda Karl Gustav aigest, gutte eli 1650. Su ačče læi læska olmai, go son bodi ja asedu-vai Ruotaædnami, gost son naittali ovta 40-jakkasaš nieidain, Anna Lisa Jovnanieidda. Dam naitusdilest rie-gadi dam 10ad januar 1800 Lars Levi Læstadius. Jos goas-

sege læ alggam okta rigges oellem vaivašvuoda siste, de læi su. Su ačče i læm rigges. — Gastašuvvum varas fertti son guddujuvvut ædne giedaid alde 6—7 mila Arjeplog girko. Guokte jage asse su vanhemak dam boaitobæl baigest. Soai farriga lagab girkobaike, gost Læstadius nuorab vielja Petrus riegi. Maidai songe læi mæsta lika bæggalmas, go Læstadius. Jage mañnel farrijegje si girkkobaike. Mutto vaivašvuotta maidai farri sin mielde. Dam birra čalla dat nuorab vielja: „Buok oddaassek legje dam aige šaddam vaivašvuoda dillai, ja harvak legje, gæina læi bæivalaš laibbe, mutto nuft bagjelgeččujuvvum ja varnotæmek go mi leimek i læm oktage giel-dast“ j. n. v. Mutto dam varnotesvutti bodi vela dat mi læi verreb: soappamøttomvuotta vanhemi gaski. Ačče jugai ja dasa vel læi luondost hoppo olmuš, ja dast mi arvvedep maggar dat sida læi. Daddeke dam sævdnjadasa siste čuovgai čuovggas-sionjar, ja dat suonjar læi oedne. Son læi kristalaš nisson, dam duodašta bardne ješ mañnel. Læstadius læi ožžom buorre kristalaš vuodo su oednes-tes. 8 jage agest gudi son manna-

vuoda sida aibas. Son i vajaldattam ædne ravvagid. Son oažoi daina stuora avke mañnel su kristalaš ællemest. Son oažoi bagjelgæččamvuoda buok mailme mænoidi, ja davja orru nuft atte son vašota sud-dolaža lika ollogo sud-do. — — — —

Læstadius nuftgo su vieljak legje oap-pavaš olbmak. Son al-gi dal studerit duotta-

vuodast ja fargga šaddai son okta bæggalmas „botanikker,“ mi beggi Ruotarika rajid bagjel.

Uccan jurdaši son dam atte šad-dat pappan, ja imašlažat dat manaige. Son læi okti ovta alla hærra guosset Stockholmast. Sagastallama vuolde jærai Casstrøm, manen son galgai šad-dat, masa son vastedi: „Oddahuksijægje Lappmarkenest.“ Mutto dasa i miettam dat hærra. Son dagai dam loppadusa Læstadiusi, atte jos son datto- toj šaddat pappan, de aigoi son sard-not bismain dam birra, maid son maidai dagai. Læstadius čuovoi Casstrøm rade ja šaddai dallanaga pappan su riegiadame gielddasis Arjeplogi. Mutto i son læm gukka dobbe. Bisma Almqvist læi occam su Karesuandoi alma su diedekætta. Juo 1826 namatuvui son dokko. Son bodi dal Karesuandoi Torne Lappmarkoi, gost son galgai alget su stuora bargost. Karosuando læ Ruota davemuš gieldda, ja hui skarpa baikke. Olbmuk legje hui vaivašak dobbe ja varnotæmek juokke lakai. Dat adda čielgasvuoda dasa, manditi son bagjelgæččai buok dam, mi fines læ. Son harjani dobbe šad-dat groava olmušen, mi mañnel boat-

ta albmosi.

Nuftgo ouddal namatuvvum, de læi son mannavuodast su sidastes juo ožžom fastevuoda buok suddolaš ja bagjelmaralaš ællemi, ja go olmuš jurdaš atte son 23 jage asai dam avdem baikest, de mi dalle farga arvvedep, moft manai. — — — —

Karesuando læi okta ibmelmættom guovllo, gost buollevidne læi allelassi valljis. Læstadius sardnedi stuora angervuodain ja manai viesoi mielde ja gačadi særvvegodde lattoi ja oapati sin čallet. Mutto buok su barggo oroi læme duššas.

Ædnag vuostegiedagævagak deive su ja dak bigje su duodalaš jurdagi ala. Son algi jurdašet ovta aleb famo ala. Davda vuolde læi son aibas jabmem siste. — Mutto i vela alggam son sardnedet daggar famoin go maņel. Son soadai garraset buollevine vuostai, mutto si bagjelgečče buok su ravvagid ja vela dam gonagaslaš gildusa. Særvvegodde lukkar, gutte læi gielda verremus vidnegavpalaš, valdi su vidneboattaes ja jugai dam girkost særvvegodde oainededin, sæmmastgo Læstadius manai girkost olgus, čajetam varas man sagga son bagjelgæčai gilddusa. Dam olbmast læi stuora fabmo albniuga bagjel ja buokak gulddalegje su. — Daddeke jorai vuoitto Læstadius bællai. Soames luopagodi buollevine ja manai sisa jugutesvuoda særvvai, mi diedostge dagai baha dam vidnegavpalaš lukkari. —

Læstadius čali maidai girjid, maiguim son dagai ječas dovdosen vidat. Son olgusaddi maidai ovta blade. Buok su sarnek ja čallagak duodaštegje, atte son læi ožžom duodalaš fastevuoda suddo ællemi ja mailme havskodagaidi, maid son dubmi garraset.

Su jotteima vuolde dæivai okta imašlaš dappatus su. Son dæivadi ovtain Same nieidain, gæn namma læi Maria, gutte rabai su vaimos sudnji. Dam birra muittala son ješ navt:

„Dat ovtagærddan nieidda læi boattam dovddat ællema Ibmel siste, maid mon im goassege læm gullam ouddal. Son læi vagjolam gukkes matke occam di-ti čuovggasa sævdnjadasa siste. Su vagjulusas vuolde læ son dæivvam ovta papa Norgast, ja go son rabai su vaimos sudnji, de čovdi son æppadusa: son bodi su čada ælle oskoi. Vuoi, jurdašim mon, dast læ okta Maria, gutte čokka Jesusa julgi guorast. Ja dal æska oainam mon ællema, dat læmaš čikkujuvvum mu oudast gidda dassači go mon bessim sardnot Mariain. Su ovtagærddan muittalus su vagjulusaides ja ællema dovddamušai birra dagai čiegnalis duoaldaga mu vaibmoi, atte vela čuvgodešgodi mu siste: mon bessim dam ækked, maid mon vasetim ovtast Mariain, dovddat alme ilo. Mon aigom muittet dam vaivaš Maria nuft gukka go mon ælam, ja doaivom, atte mon gærde šad-dam su dæivvat ovta čuovggadebbo almest dombælde havde.“

— Mi læp dal boattam dam stuora nubbastussi Læstadius ællemest. — Son ješ muittala, atte go son macai ruoktot dam matkest, de ožžu su sarnek æra ivne, ja atte dat farga mærkašuvvui gulddalegjin. Son sardnedi dego gastašægje Johannes. — — — —

Su sarni bokte morrani Karesuando albniuga. Son ani garra ja groava sani, nuftgo maidai dapatusaid. Dat groavva govvedæmek bokte stuora likkatusaid. Dat satta celkkujuvvut, atte su ællem i læk læmaš duššas ædnam alde, dat duodaštuvvu ædnagin. —